

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 11 kwietnia 2024 r.

UH.8361.227.2023
ZPO

BRANDBQ sp. z o.o.
ul. Aleja Pokoju 18
31-564 Kraków

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę BRANDBQ sp. z o.o., ul. Aleja Pokoju 18, 31-564 Kraków, NIP: 6793049718 karę pieniężną w wysokości 3.500,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, w związku z uwidocznieniem cen towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy, a także niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ustawy w zakresie uwidaczniania informacji o cenie obniżonej.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 18 do 21 września 2023 r. kontrolę w salonie Medicine Everyday Therapy, ul. Pleszewska 1, 61-136 Poznań, prowadzoną przez BRANDBQ sp. z o.o., ul. Aleja Pokoju 18, 31-564 Kraków, NIP: 6793049718.

Podczas kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oraz rzetelności uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej. Nieprawidłowości stwierdzono w przypadku wszystkich 10 towarów, dla których ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, poprzez uwidocznienie nieprawidłowo obliczonej ceny po zastosowaniu obniżki procentowej, tj.:

1. Koszula damska r. L, EAN 5903511886024, w cenie obniżonej 89,90 zł/szt.; skala obniżki: -40%, „najniższa cena 30 dni” 149,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 89,94 zł,
2. Koszula damska r. S, w cenie obniżonej 89,90 zł/szt.; skala obniżki: -31%, „najniższa cena 30 dni” 129,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 89,63 zł,
3. Sukienka damska r. S, w cenie obniżonej 89,90 zł/szt.; skala obniżki: -40%, „najniższa cena 30 dni” 149,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 89,94 zł,
4. Pasek męski, w cenie obniżonej 29,90 zł/szt.; skala obniżki: -40%, „najniższa cena 30 dni” 49,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 29,94 zł,
5. Koszulka męska r. L, w cenie obniżonej 39,90 zł/szt.; skala obniżki: -33%, „najniższa cena 30 dni” 59,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 40,13 zł,
6. Koszulka męska rozmiar L, w cenie obniżonej 39,90 zł/szt.; skala obniżki: -20%, „najniższa cena 30 dni” 49,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 39,92 zł,
7. Damski Top, rozmiar M, w cenie obniżonej 49,90 zł/szt.; skala obniżki: -17%, „najniższa cena 30 dni” 59,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 49,72 zł,
8. Sweter męski rozmiar XXL, w cenie obniżonej 89,90 zł/szt.; skala obniżki: -18%, „najniższa cena 30 dni” 109,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 90,12 zł,
9. Kolczyki damskie, w cenie obniżonej 19,90 zł/szt.; skala obniżki: -33%, „najniższa cena 30 dni” 29,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 20,03 zł,
10. Naszyjnik damski, w cenie obniżonej 39,90 zł/szt.; skala obniżki: -43%, „najniższa cena 30 dni” 69,90 zł. Cena prawidłowo wyliczona to 39,84 zł.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy, a także narusza prawo konsumentów do otrzymania jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o cenie towaru. Ponadto na etykietach ww. towarów umieszczono nieprecyzyjne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „najniższa cena 30 dni”, co nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 2 ustawy i godzi w prawo konsumenta do uzyskania pełnej i przejrzystej informacji o zastosowanej obniżce cen.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że: *„w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”*.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”*.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 11 marca 2024 r. znak UH.8361.227.2023 zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona postępowania pismem z dnia 21 marca 2024 r. (wpływ w dniu 27 marca 2024 r.) złożyła pisemne wyjaśnienia do sprawy oraz wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary „lub uwzględnienie art. 6 ust. 3 ustawy przy ustalaniu wysokości kary”. Upoważniony przedstawiciel kontrolowanej spółki BRANDBQ sp. z o.o. wskazał w ww. piśmie, że w protokole kontroli stwierdzono okoliczność, zgodnie z którą etykiety produktów objętych

kontrolą posiadały nieprawidłowości w postaci zapisu „najniższa cena z 30 dni”, co nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 2 ustawy, natomiast w jego ocenie wskazany artykuł nie definiuje jak powinien brzmieć przedmiotowy komunikat. Posługiwanie się zapisem „najniższa cena 30 dni” były wynikiem interpretacji przepisu ustawy przez spółkę, a nie działaniem ukierunkowanym na naruszenie przepisów ustawy lub wprowadzenie konsumentów w błąd. Upoważniony przedstawiciel spółki podkreślił, że spółka nie była odosobniona w rozumieniu ww. przepisu, ponieważ rynek zareagował podobnie i stosował analogiczne komunikaty jak spółka. Ponadto konsumenci także wiedzieli co oznacza komunikat „najniższa cena z 30 dni”, ponieważ implementacja dyrektywy Omnibus w Polsce była połączona z przeprowadzeniem kampanii informacyjnej, w tym przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKIK). Działający na mocy pełnomocnictwa w imieniu spółki wyjaśnił, że po zapoznaniu się z wyjaśnieniami UOKIK na temat implementacji dyrektywy Omnibus, BRANDBQ sp. z o.o. rozpoczęła prace dotyczące wdrożenia interpretacji UOKIK w sposobie prezentowania cen w przypadku ogłoszenia promocji, co w ramach funkcjonowania sieci sprzedaży jest procesem, który wymaga prowadzenia testów oraz zmian systemowych angażujących wiele podmiotów trzecich odpowiedzialnych za wydruk i dostarczenie nowych metek do zadruku w salonach sprzedaży. Niemniej w wyniku podjętych działań spółka usunęła ww. nieprawidłowości, na dowód czego przedłożyła w toku postępowania projekt nowej metki cenowej. Ponadto zdaniem spółki ustawodawca, z uwagi na implementację dyrektywy do polskiego porządku prawnego z bardzo krótkim *vacatio legis*, nie dał przedsiębiorcom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowych uregulowań.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy, w przypadku wszystkich skontrolowanych towarów, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Pominięcie w tym komunikacie którejkolwiek ze składowych dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy, odczytywane być musi jako naruszenie prawa konsumenta do informacji. Celem przepisów

jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Równie istotne jest prawidłowe i dokładne przeniesienie zastosowanej obniżki wyrażonej procentowo, na cenę obowiązującą. W tym zakresie każde odstępstwo, w tym „zaokrąglenie” ceny, traktowane być musi jako naruszenie praw konsumentów w związku z naruszeniem przez przedsiębiorcę normy zawartej w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 sierpnia 2023 r. znak UH.8360.197.2023, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia prawa polegające na uwidocznieniu nieprawidłowo obliczonej ceny po zastosowaniu obniżki procentowej i w tym zakresie uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

W odniesieniu do stanowiska strony Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, że w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy, wysokość kary jest obligatoryjnie ustalana zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy. Organ uprawniony do nałożenia tej kary – wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, nie dysponuje uznaniem administracyjnym w zakresie istoty zastosowania przepisu art. 6 ust. 3 ustawy, ale wyłącznie uznaniem ściśle określonym ramami tego przepisu. W tym zakresie organ wziął w niniejszej sprawie pod uwagę okoliczność niezwłocznego podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę, a także brak stwierdzonego wcześniej naruszenia w zakresie uwidaczniania informacji o cenach. Okoliczności te wpłynęły na korzyść przedsiębiorcy przy ustalaniu wymiaru kary (zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy, kara nakładana jest do wysokości 20 000 zł).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie wykonał obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy w przypadku wszystkich 10 rodzajów objętych kontrolą towarów.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 sierpnia 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści, ale także ponieść stratę. Strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość obrotów i przychodu strony, określoną przez stronę w piśmie z dnia 21 marca 2024 r.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 3.500,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych 00/100).

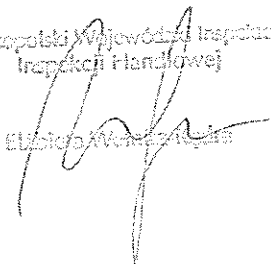
Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Włodarczyk

